

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

MÉSZÁROS kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(21317/05. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2008. október 21.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
körülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Mészáros kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Françoise Tulkens, *Elnök*,

Ireneu Cabral Barreto,

Vladimiro Zagrebelsky,

Dragoljub Popović,

Sajó András,

Nona Tsotsoria,

Işıl Karakaş, *bírák*

és Françoise Elens-Passos, *Hivatalvezető-helyettes*

2008. szeptember 30-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (21317/05. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. Cikke alapján egy magyar állampolgár, Mészáros Iván („a kérelmező”) 2005. május 19-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A kérelmezőt Tóth I., Budapesten praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt („a Kormány”) dr. Höltszl Lipót Képviselő képviselte az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumból.

3. 2007. december 5-én a Második Kamara Elnöke úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal.

A TÉNYEK**AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI**

4. A kérelmező 1958-ban született és Mezőtúron él.

5. 1988 júliusában a kérelmező közúti baleset következtében tartós rokkantságot eredményező súlyos sérüléseket szenvedett. 1990. január 7-én a kérelmező kártérítési pert indított a Mezőtúri Városi Bíróságon azon gazdasági társaság ellen, amelynek alkalmazottja a balesetet okozta, valamint egy biztosító társaság ellen.

6. Öt tárgyalást és különböző szakvélemények beszerzését követően 1995. május 30-án a Városi Bíróság helyt adott a kérelmező keresetének, és 1000000 forint (megközelítőleg 4000 euró) kártérítést ítélt meg számára. Fellebbezés nyomán a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság megváltoztatta az elsőfokú határozatot, s 1997. február 4-én elutasította a

kérelmező keresetét. A kérelmező felülvizsgálati kérelmet terjesztett a Legfelsőbb Bíróság elé. 1998. november 16-án a Legfelsőbb Bíróság megkésettség miatt érdemi vizsgálat nélkül elutasította a kérelmet.

7. 1999 májusában a kérelmező perújítást kért. 1999 szeptemberében a Városi Bíróság elutasította a kérelmet. Fellebbezés nyomán a Megyei Bíróság megváltoztatta az elsőfokú határozatot, s 1999 decemberében perújítást rendelt el.

8. A perújítási eljárásban a Városi Bíróság 2002. június 25-én helyben hagyta a Megyei Bíróság határozatát. A kérelmező fellebbezett. A Megyei Bíróság a Városi Bíróság határozatát megváltoztatva helyt adott a kérelmező keresetének. A kártérítési összeg vonatkozásában a Megyei Bíróság 2002. december 5-én új eljárásra utasította az elsőfokú bíróságot.

9. A megismételt eljárásban a Városi Bíróság 2003. július 20-án 450000 forint (megközelítőleg 1785 euró) kártérítést ítélt meg a kérelmező számára. Fellebbezés nyomán 2004. november 11-én a Megyei Bíróság 3631176 forintra (megközelítőleg 14408 euróra) és annak kamataira emelte az összeget, és arra kötelezte az alpereseket, hogy havi 38857 forint (megközelítőleg 154 euró) járadékot fizessenek a kérelmező részére. Ezt a határozatot 2004. december 7-én kézbesítették a kérelmező számára.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

10. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével. A 6. Cikk 1. bekezdése kimondja:

“Mindenkinek joga van arra, hogy ... bíróság ... ésszerű időn belül ... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában ...”

11. A Kormány vitatta a kérelmező állítását.

12. A figyelembe veendő időszak csak 1992. november 5-én kezdődött, amikor az egyéni panasz jogának Magyarország általi elismerése hatályba lépett. Az azóta eltelt idő ésszerű voltának megítéléséhez azonban figyelembe kell venni az eljárás azon időpontbeli állapotát is. A Bíróság észrevételezi, hogy 1992. november 5-én az eljárás már több mint huszonegy hónapja folyamatban volt.

13. A szóban forgó időszak 2004. december 7-én zárult le. Ilyen módon két bírósági szinten tizenkét évig és egy hónapig tartott. Az első jogerős határozat meghozatalától a perújítási kérelem benyújtásáig terjedő késedelmet (az 1997 februárjától 1999 májusáig tartó csaknem tizenöt hónapos időszakot, amely magában foglalta a sikertelen felülvizsgálati

eljárást is) azonban le kell vonni a teljes hosszából, mivel az nem róható a magyar hatóságok terhére. Ennek megfelelően a releváns időszak tíz év és tíz hónap.

A. Elfogadhatóság

14. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan alaptalan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

15. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében, és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII). Ez utóbbi kritériumot illetően a Bíróság megjegyzi, hogy közúti balesetek áldozatainak járó kártérítés megítélésével kapcsolatos jogvitákban különleges szorgalommal kell eljárni (ld. többek között *Silva Pontes v. Portugal*, judgment of 23 March 1994, Series A no. 286-A, 15.o. 39. bek.).

16. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

17. A benyújtott dokumentumokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogára figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az "ésszerű idő" követelményének.

18. Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY EGYÉB ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

19. A kérelmező továbbá panaszolta, hogy az eljárás hossza sértette a hatékony jogorvoslathoz való jogát eredeti, anyagi jogi igénye vonatkozásában. A Bíróság megjegyzi, hogy a kérelmező ilyen módon alapvetően az eljárás kimenetelét panaszolta. Az Egyezmény 13. Cikke azonban az Egyezményre alapított igények, nem pedig a per eredménye

tekintetében kívánja meg a hatékony eljárások rendelkezésre állását, függetlenül attól, hogy a per kimenetele a kérelmező számára kedvező vagy sem. Ebből következően a kérelemnek ezt a részét abban a formában, ahogyan azt a kérelmező megfogalmazta, a 35. Cikk 3. és 4. bekezdése alapján az Egyezmény rendelkezéseivel való *ratione materiae* összeegyeztethetlenség miatt el kell utasítani.

III. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

20. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Kár

21. A kérelmező 30000 euró nem vagyoni kártérítést követelt.

22. A Kormány vitatta az igényt.

23. A Bíróság méltányossági alapon 9000 euró nem vagyoni kárt ítél meg a kérelmező számára, arra is figyelemmel, hogy mi volt a jogvita tétje.

B. Költségek és kiadások

24. A kérelmező 3000 eurót kért a Bíróság előtti eljárás során felmerült költségek és kiadások megtérítésére. A kérelmező tételes elszámolást nyújtott be az ügyvéd által felszámított munkaórákról, amely szerint az ügyvéd 80 eurós óradíjjal harminchét és fél munkaórát fordított az ügyre (hét óra konzultáció az ügyféllel; nyolc óra ügyirat tanulmányozás; hét és fél óra esetjog tanulmányozás; tizenöt óra beadványkészítés).

25. A Kormány nem nyilvánított véleményt a kérdéssel kapcsolatban.

26. A Bíróság esetjoga szerint a kérelmező csak akkor jogosult a költségek és kiadások megtérítésére, hogyha bizonyítja, hogy azok ténylegesen és szükségszerűen merültek fel, és összegüket tekintve ésszerűek. A jelen ügyben, a birtokában lévő információkra figyelemmel, a Bíróság 500 euró megítélését tartja ésszerűnek ilyen címen.

C. Késedelmi kamat

27. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az eljárás túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatóvá, a kérelem többi részét elfogadhatatlanná *nyilvánítja*;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
  - (a) hogy az alperes Államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik az alperes Államnak az alábbi kifizetéseket kell teljesítenie nemzeti valutában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával:
    - (i) nem vagyoni kár tekintetében 9000 (kilencezer) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét;
    - (ii) költségek és kiadások tekintetében 500 (ötszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét;
  - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;
4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2008. október 21-én, a Bíróság Eljárási szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Françoise Elens-Passos
Hivatalvezető-helyettes

Françoise Tulkens
Elnök